

120041/2020/KHK

KUKHK-23693/KP/2020-15

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-23693/KP/2020-15

XXX

VYŘIZUJE:

Ing. Milan Smolík

XXX

ODBOR:

kultury a památkové péče

ODDĚLENÍ:

památkové péče

LINKA | MOBIL:

495 817 458 | 601 325 879

E-MAIL:

msmolik@kr-kralovehradecky.cz

DATUM:

07.12.2020

Počet listů:

11

Počet příloh: / listů:

0 / 0

Počet svazků:

0

Sp. znak, sk. režim:

67.1, V/10

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče podle § 28 odst. 2 písm. b) a § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, podle § 29 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění,

rozhodl

ve společném řízení vedeném podle § 88 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, po provedeném přestupkovém řízení, ústním jednání konaném dne 12.10.2020 a zjištění skutečností, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí, **takto**:

I. Pan XXX,

je vinen

tím, že v rozmezí měsíců říjen–listopad roku 2019 provedl, resp. nechal provést stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1 v katastrálním území Nový Bydžov, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj, který není prohlášenou kulturní památkou, ale je součástí Městské památkové zóny Nový Bydžov prohlášené Vyhláškou východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové ze dne 17.10.1990, o prohlášení památkových zón ve vybraných městech a obcích Východočeského kraje, a současně je územím s archeologickými nálezy, přičemž nesplnil oznamovací povinnost uloženou § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, neboť jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky již od doby přípravy stavby záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, tj. záměr provést stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1 v katastrálním území Nový Bydžov,

Pivovarské náměstí 1245 | 500 03 | Hradec Králové
tel.: 495 817 111 | fax: 495 817 336
e-mail: posta@kr-kralovehradecky.cz
www.kr-kralovehradecky.cz

Vstřícný, rychlý a profesionální úřad
– spokojený občan.

čímž spáchal

přestupek z nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3) písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, naplňující právní kvalifikaci podle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

za který se mu ukládá

v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a podle § 39 odst. 5) písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 25.000,- Kč, slovy dvacet pět tisíc Kč,

a dále v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, povinnost

uhradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč, slovy jeden tisíc Kč.

Pokuta i úhrada nákladů řízení jsou podle § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, splatné do 30-ti kalendářních dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Královéhradeckého kraje číslo 27-2031100257/0100, variabilní symbol 1610000065.

II. Paní XXX,

je vinna

tím, že v rozmezí měsíců říjen–listopad roku 2019 provedla, resp. nechala provést stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1 v katastrálním území Nový Bydžov, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj, který není prohlášenou kulturní památkou, ale je součástí Městské památkové zóny Nový Bydžov prohlášené Vyhláškou východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové ze dne 17.10.1990, o prohlášení památkových zón ve vybraných městech a obcích Východočeského kraje, a současně je územím s archeologickými nálezy, přičemž nesplnila oznamovací povinnost uloženou § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, neboť jako stavebník neoznámila Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky již od doby přípravy stavby záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, tj. záměr provést stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1 v katastrálním území Nový Bydžov,

čímž spáchala

přestupek z nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3) písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, naplňující právní kvalifikaci podle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

za který se jí ukládá

v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a podle § 39 odst. 5) písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 5.000,- Kč, slovy pět tisíc Kč,

a dále v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, povinnost

uhradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč, slovy jeden tisíc Kč.

Pokuta i úhrada nákladů řízení jsou podle § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, splatné do 30-ti kalendářních dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Královéhradeckého kraje číslo 27-2031100257/0100, variabilní symbol 1610000066.

Uložením pokuty zůstává nedotčena povinnost stavebníků dodržovat ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, tj. oznámit předem Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.

ODŮVODNĚNÍ

[1] Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče [dále rovněž „správní orgán“], obdržel dne 14.07.2020 podnět Muzea východních Čech v Hradci Králové [dále rovněž „oznamovatel“], z něhož vyplývá, že tento oznamovatel byl informován o vedení řízení o udělení výjimky pro stavbu „Bazén u domu čp. 1124, Masarykovo náměstí, na parc. p. č. 6/1 v k.ú. Nový Bydžov“, jehož stavebníky jsou XXX a XXX. Dále oznamovatel konstatuje, že předmětná stavba nebyla před realizací oznámena Archeologickému ústavu AV ČR v Praze ani jiné oprávněné organizaci. Před realizací stavby tedy nemohl být proveden záchranný archeologický výzkum.

[2] Oznamovatel dále sděluje, že pozemek, na němž byla stavba realizována, se nachází v památkové zóně, v zadním traktu domu přiléhajícímu k Masarykovu náměstí. Ačkoliv není znám reálný rozsah dochovaných situací ani míra jejich poškození v tomto konkrétním prostoru, lze z analogických míst na území městské památkové zóny Nový Bydžov, která byla předmětem archeologického výzkumu, konstatovat, že došlo k nevratnému poškození archeologických situací v archeologicky nejceněnější části historického jádra Nového Bydžova. Pozemek leží při náměstí a hlavní ulici jdoucí od Hradce Králové ku Praze, jejíž západní část je v poslední čtvrtině 14. století uváděna jako Česká, východní část jako Německá. Jednalo se tedy o prestižní místo, kde ve středověku i raném novověku stály domy a provozy hospodářsky a sociálně nejvýše situovaných obyvatel města.

[3] Součástí podnětu oznamovatele je fotodokumentace a popis záchranného archeologického výzkumu na protilehlé parcele p. č. 3379, k.ú. Nový Bydžov, a kopie rozhodnutí Městského úřadu Nový Bydžov, odboru výstavby a životního prostředí č.j. NB-V/6453/2020/Sta ze dne 18.06.2020, kterým byla povolena výjimka z ustanovení § 25 odst. 5) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění, pro umístění stavby „Bazén u domu čp. 1124 Masarykovo náměstí, na pozemku stavební parcela 96/1 v katastrálním území Nový Bydžov“. Stavebníkem jsou podle tohoto rozhodnutí XXX, a XXX.

[4] Správní orgán po nezbytném ustanovení oprávněné úřední osoby prostudoval obdržení materiál. Po zjištění, že obdržené oznámení zakládá důvodné podezření z porušení zákonem stanovené povinnosti, zahájil prověřování vzniklé situace.

[5] Vzhledem k tomu, že stavebníci předmětného bazénu byli dostatečně identifikováni výše uvedeným rozhodnutím Městského úřadu Nový Bydžov, obrátil se správní orgán na Archeologický ústav Akademie věd České republiky v.v.i., s žádostí na písemné vyjádření ke splnění povinnosti stavebníků podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění: „*Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.*“ Správní orgán zaslal svoji žádost dne 27.11.2018, kterou požádal o vyjádření Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., o odpověď na sedm otázek, které se k dané problematice váží. Tyto otázky byly formulovány následovně:

- 1) Došlo ke splnění ohlašovací povinnosti dané § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, tj. jestli ze strany uvedených stavebníků došlo k ohlášení záměru stavby na dotčeném území vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR?
- 2) Pokud Archeologický ústav AV ČR obdržel výše zmíněné oznámení, lze jej kvalifikovat jako oznámení v době přípravy stavby ve smyslu uvedeného právního předpisu?
- 3) Je výše popsany zemní zásah zejména z hlediska jeho hloubky zásahem poškozujícím nebo ohrožujícím případné archeologické nálezy?
- 4) Je dotčené území územím s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů?
- 5) Jak hodnotné je z archeologického hlediska území dotčené stavbou?
- 6) Jsou z dotčeného území známy a evidovány dřívější archeologické nálezy a situace a jakého významu?
- 7) K jak významné kulturně-historické škodě na archeologickém dědictví mohlo dojít?

Současně s uvedenými otázkami byl Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., požádán o zaslání požadovaného vyjádření v co nejkratším termínu.

[6] Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., své vyjádření vypracoval dne 02.09.2020. V něm ke stavební činnosti na pozemku parc. č. st. 96/1 v k. ú. Nový Bydžov, okres Hradec Králové, sdělil, že Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na výše zmíněné lokalitě. Považuje za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Dále sděluje, že na k. ú. Nový Bydžov byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období zemědělského pravěku, středověku a novověku. Parcela č. 96/1 na k. ú. Nový Bydžov (okres Hradec Králové) se nachází na území městské památkové zóny (rejst. číslo ÚSKP 2005). Nelze však jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

[7] Na základě uvedených podkladů a jejich rozborů došel správní orgán ke zjištění, že jsou naplněny znaky spáchání přestupku ve smyslu § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987

Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Přestupkové řízení s panem XXX a s paní XXX bylo zahájeno v souladu s ustanovením § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, dne 30.09.2020, kdy došlo k doručení oznámení o zahájení řízení o přestupku a nařízení ústního jednání č.j. KUKHK-23693/KP/2020-6, resp. KUKHK-23693/KP/2020-7 ze dne 24.09.2020 jmenovaným, tj. obviněným ve smyslu § 69 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění. Termín ústního jednání byl stanoven na den 12.10.2020 od 15.00 hodin v kanceláři správního orgánu.

[8] Jak je uvedeno výše, předmětný pozemek se nachází na území Městské památkové zóny Nový Bydžov. Správní orgán se proto písemností č.j. KUKHK-23693/KP/2020-8 ze dne 25.09.2020 obrátil na příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonávající přenesenou působnost prvoinstančního orgánu státní památkové péče, tj. Městský úřad Nový Bydžov, odbor výstavby a životního prostředí. Tohoto orgánu se správní orgán dotazoval na to, zda:

- byla vedena jakákoliv správní řízení na úseku památkové péče o vydání závazného stanoviska k pracím na nemovitosti na pozemku parc. č. st. 96/1, k.ú. Nový Bydžov (čp. 1124, Masarykovo náměstí, Nový Bydžov)
- byla vedena jakákoliv přestupková řízení na úseku památkové péče s vlastníky nemovitosti na pozemku parc. č. 96/1, k.ú. Nový Bydžov (čp. 1124, Masarykovo náměstí, Nový Bydžov)

Tento požadavek byl vznesen kvůli zjištění, zda oba obvinění byli seznámeni se skutečností, že předmětný dům, resp. pozemek se nachází na území památkové zóny a zda již byli účastníky řízení v některém řízení vedeném podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

[9] Dotázaný úřad vypracoval téhož dne (správnímu orgánu doručeno do jeho datové schránky dne 01.10.2020) sdělení, že *„na pozemku st. p. č. 96/1, k. ú. Nový Bydžov byla zrealizována stavba zastřešeného bazénu o rozměru 3 m x 6 m a to na místě, kde původně stály jiné stavby (jak je zřejmé z přiložené katastrální mapy a snímku ORTOFOTO ČÚZK z roku 1999) a poté menší bazén (viz foto). Správní orgán jako věcně a místně příslušný prvoinstanční orgán státní památkové péče obdržel dne 13.05.2020 písemnou žádost o vydání koordinovaného (závazného) stanoviska orgánu státní památkové péče k výše uvedené stavbě zastřešeného bazénu ve dvorní části domu čp. 1124, Masarykovo náměstí, Nový Bydžov, na pozemku st. p. č. 96/1. Vzhledem k tomu, že stavba bazénu byla již provedena, nebylo možné je posoudit předem a postupovat dle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Správní orgán tedy vydal závazné stanovisko dle § 11 odst. 3, kde konstatoval, že stavba bazénu je umístěna ve vnitrobloku, není odnikud z veřejného prostranství viditelná, a tudíž nenarušuje prostředí památkové zóny.“* K tomu ještě dodal, že přestupkové řízení na úseku památkové péče nebylo zahájeno.

[10] Následně dne 05.10.2020 obdržel správní orgán od dotázaného úřadu kopie rozhodnutí č.j. OVŽP 2634/2003/Bi/404/A/10 ze dne 02.06.2003 a č.j. V 3566/2004/Bi/411/A/10 ze dne 17.08.2004. Tato dvě rozhodnutí (výměna střešní krytiny, klempířských prvků a osazení 2 ks vikýřů, resp. oprava a nátěr fasády budova čp. 1124, Masarykovo náměstí, Nový Bydžov) dokládají, že oba obvinění byli seznámeni s tím, že předmětný dům a pozemek se nachází na území památkové zóny a že oba byli aktivními účastníky řízení v obou označených řízeních.

[11] Na základě doručení oznámení o zahájení přestupkového řízení a nařízení ústního jednání se dne 12.10.2020 ve stanovený čas, tj. v 15:00 hodin, dostavil pan XXX. Správnímu orgánu doložil písemnou plnou moc, na jejímž základě byl oprávněn zastupovat paní XXX. Podle rozsahu předložené plné moci je pan XXX oprávněn *„k zastupování ve všech záležitostech a jednáních před úřady, orgány státní správy a místní samosprávy a dále ve všech záležitostech a jednáních s právníky a fyzickými osobami, dále jednat mým jménem, činit veškeré úkony včetně podávání písemných návrhů a žádostí, podávat i vzdávat se*

řádných a mimořádných opravných prostředků v rámci soudních, správních i či jiných řízení, přijímat plnění nároků a vymáhat neplnění povinností třetích osob, případně se nároků vzdávat, uzavírat smíry a narovnání. Tato plná moc se uděluje na dobu neurčitou“. Podle ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, může být zmocnění uděleno:

- a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
- b) pro celé řízení,
- c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo
- d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

Správní orgán ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení předloženou plnou moc vyhodnotil a došel k závěru, že její užití „na dobu neurčitou“ nelze přijmout, neboť výše uvedený § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, přesně definuje, co tato plná moc musí obsahovat. Vzhledem k tomu, že tato plná moc nebyla úředně ověřena, správní orgán ji přijal jako plnou moc pouze ke konkrétnímu jednání, tj. k zastupování paní XXX v rámci ústního jednání. Všechny ostatní úkony, které písemná plná moc obsahuje, nejsou z díky zákona přijatelné, neboť neobsahují odkaz na konkrétní správní řízení. Nelze ji tedy aplikovat na další úkony, proto správní orgán všechny následující kroky činí vůči paní XXX přímo.

[12] V úvodu ústního jednání byl obviněný poučen, že má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. Skutečnost, že tomuto poučení porozuměl, stvrdil svým podpisem. Následně byl opětovně seznámen s obviněním a vyzván, aby se k tomuto obvinění vyjádřil. Pan XXX následně uvedl: *„Stavba bazénu byla provedena na místě odstraněné původní stavby v prostoru ruiny bývalého sklepa. Stavba je umístěna cca 1,5 m od hranice pozemku. Na stavbu nebylo žádáno o stavební povolení. Teprve na základě oznámení souseda jsme požádali o jeho vydání dodatečně. To bylo vydáno dne 03.06.2020 jako koordinované závazné stanovisko, ve kterém všechny dotčené orgány vyjádřily svůj souhlas. Nepředpokládali jsme, že s touto stavbou mohou být jakékoliv problémy. Dokonce jsme se informovali na Městském úřadu v Novém Bydžově na stavebním úřadu na pracovišti památkové péče, kde nám bylo řečeno, že stavba je na místě zbořeného objektu, takže není nutné informovat o svém záměru archeology. Projektant se informoval i v městském muzeu, kde mu bylo řečeno, že celé centrum města je vystavěno již od 13. století na navážce, není proto důvod k předpokladu, že bude zasažen rostlý terén, a proto není archeologický výzkum nutný. Při stavbě byla skořepina bazénu umísťována prostřednictvím jeřábu do již připraveného výkopu.“* Následně ve formě odpovědi na doplňující otázky obviněný sdělil, že oba obvinění byli již v minulosti srozuměni s tím, že dům čp. 1124, Masarykovo náměstí, Nový Bydžov včetně příslušného pozemku se nachází na území památkové zóny, neboť při rekonstrukci domu spolupracovali s památkovou péčí. K vlastnímu způsobu provedení sdělil, že zemní práce a terénní úpravy byly provedeny svépomocí a technologie odbornou firmou. Veškeré práce zajišťoval on sám, manželka se nijak neúčastnila. Z hlediska zasažení terénu sdělil, že stavba byla provedena do hloubky 130 cm, odkud byla vytěžena směs stavební suti, písku a hlíny. Na otázku, zda on sám či jím zastupovaná manželka mají vzdělání v oboru archeologie, odpověděl záporně. Všechny uvedené skutečnosti byly náležitě zaprotokolovány, obviněný proti textu protokolu nevznesl žádné námitky a své vyjádření stvrdil vlastnoručním podpisem. Následně bylo ústní jednání ukončeno.

[13] Správní orgán následně do spisového materiálu doplnil další materiály. Jedná se o císařský otisk mapy stabilního katastru z roku 1841 centra města Nový Bydžov dokládající existenci nespalné stavby na pozemku parcelní číslo 96 jak ve frontě tvořící zástavbu náměstí, tak i ve dvorní části v místě nyní provedené stavby bazénu. Dále byly do spisu vloženy letecké

snímky centra města Nový Bydžov z let 1954, 1961, 2004 a 2012. První dva uvedené snímky dokládají existenci již zmíněné dvorní stavby, na leteckém snímku z roku 2004 již tento objekt není. Snímek z roku 2012 dokládá umístění kruhového bazénu. Protože byl spisový materiál po proběhlém ústním jednání ještě doplněn o písemnosti, které nebyly panu XXX předloženy a neměl možnost se k nim vyjádřit, správní orgán postupem podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, vyrozuměl oba obviněné písemností č.j. KUKHK-23693/KP/2020-14 ze dne 16.11.2020. V ní je seznámil s jejich právem vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které bude ve věci vydáno. Obvinění svého práva nevyužili.

[14] Správní orgán se při posuzování celého případu podrobně zabýval všemi snesenými důkazy i zaprotokolovanou výpovědí. Z hlediska objektivního posouzení všech snesených důkazů došel k následujícím závěrům:

[15] Ze strany obviněného nebyla splněna zákonem daná povinnost oznámit svůj záměr Archeologickému ústavu AV ČR a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést záchranný archeologický výzkum, což je doloženo písemným vyjádřením Archeologického ústavu Akademie věd ČR, v.v.i.

[16] Nejen prostor zasažený stavbou, ale celé území města Nový Bydžov je územím s archeologickými nálezy, což doložil ve svém písemném vyjádření jak Archeologický ústav AV ČR, v. v. i., tak i text oznámení učiněného Muzeem východních Čech v Hradci Králové. To svůj odborný názor opírá o již provedené průzkumy na území města a v konkrétním případě se odkazuje na uskutečněný záchranný archeologický výzkum v centru města, konkrétně na opačné straně Masarykova náměstí proti domu čp. 1124: *„...archeologické situace se nacházely již v hloubce cca 40 cm od současné úrovně terénu. Jednalo se o různé zpevnění terénu (dlažba), planýrovací vrstvy související s požáry města atd. Mimoto se na předmětné ploše dochovaly zděné konstrukce původních středověkých a raně novověkých domů vystavěné z pískovcových kvádrů a cihel. Tyto konstrukce, v převážné míře předběžně datovatelné do 16. – 19. století, byly založeny v hloubce od -2 až minimálně 3,5 m. Podloží tvořené původním půdním typem a spraší/sprašovou hlinou se nacházelo v hloubce cca 150-200 cm pod dnešním povrchem. Na četných místech však bylo narušeno vkopy rozsáhlých objektů, především odpadních jímek a i středověkých suterénů původních dřevěných obytných a hospodářských domů, které běžně sahaly až do hloubek kolem 4 i více metrů pod současným povrchem. Při hranách těchto archeologických objektů se ve výborném stavu dochovaly prvky dřevěných konstrukcí. Ve výplni objektů se objevily ve značné míře zlomky keramických nádob, skla, přírodních materiálů, propálených hliněných omazávek dřevěných stěn (tzv. mazanice, včetně otisků dřev atd.), drobné mince, zlomky nástrojů, zbraní a jiných nálezů. Podobné situace i nálezy je tedy zcela odůvodněně možné očekávat i na protější, tedy východní části náměstí, na předmětné parcele 96/1 a v jejím bezprostředním i vzdálenějším okolí.“*

[17] Obviněný sdělil do protokolu z ústního jednání, že problematiku záchranného archeologického výzkumu projednával na Městském úřadu Nový Bydžov, kde obdržel informaci, na jejímž podkladě dospěl k závěru, že díky založení stavby bazénu na ploše po demolovaném objektu není nutné archeologický záchranný výzkum sjednávat. Správní orgán zde je povinen zdůraznit, že oznamovací povinnost vyplývající z ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je povinností uloženou zákonem. Zproštění od splnění této povinnosti není v kompetenci žádného správního orgánu. Nicméně jednání obviněného, který o problematice provedení záchranného archeologického výzkumu u obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jak sám uvedl do protokolu z ústního jednání, jednal, svědčí o znalosti této problematiky obviněným. Tím, že přijal názor tohoto úřadu, však není možné hovořit o tom, že by se tato povinnost v daném případě plnit nemusela. Sám obviněný sice tohoto dojmu nabýt mohl, čímž došel k přesvědčení, že jeho nečinností nedojde k rozporu s platnými právními předpisy. Jak je uvedeno výše a současně dále bude popsáno, tento závěr je zcela mylný.

[18] Z historických pramenů vyplývá, že město Nový Bydžov bylo založeno králem Václavem II. v blíže neznámé době před rokem 1305, nejdříve v 90. letech 13. století. Nejstarším dokladem o existenci města je darovací listina Václava II. ze dne 19.06.1305. Vznik Nového Bydžova byl podmíněn panovnickou držbou okolní oblasti a starší správní a ekonomickou rolí 4 km vzdáleného Starého Bydžova, jehož vyvýšená poloha na návrší bez dostatečného zdroje vody vylučovala jeho další městský rozvoj (viz Kuča, Karel: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, 4. díl, strana 476). Toto plánové založení Nového Bydžova je dodnes patrné v dispozičním uspořádání ulic vycházejících z pravidelného geometrického tvaru Masarykova náměstí. Středověký a posléze i novověký vývoj města jak z hlediska architektonického, tak i z hlediska poznání tehdejšího způsobu života, je zachován především v archeologických nálezech. Archeologické nálezy se nacházejí zpravidla v podzemí. Jejich vznik, resp. místo nálezu, je spojené s jeho umístěním či ztrátou v době minulé a následně jeho překrytím postupným narůstáním úrovně terénu. Terénní nárůst vzniká jak přírodní, tak lidskou činností, mezi něž patří i provádění terénních úprav, navážek apod.

[19] Ačkoliv obviněný byl – dle jeho výpovědi – vyrozuměn o založení města na navážce, a tudíž se stavba bazénu nedostane na úroveň rostlého terénu, lze důvodně předpokládat, že i v těchto vrstvách se mohou archeologické nálezy nacházet. O tom svědčí i sdělení oznamovatele o nálezech učiněných na opačné straně Masarykova náměstí (viz [16]). Další skutečností o možné existenci archeologických nálezů je umístění stavby na ploše dříve odstraněné stavby. Jak je zřejmé z císařského otisku mapy stabilního katastru z roku 1841 centra města Nový Bydžov (viz [13]), v předmětném místě se již před rokem 1841 nacházela nespálná stavba. Její existence je dokladem vývoje města a hospodářské a společenské úrovně tehdejšího obyvatelstva. Po jejím odstranění zůstal prostor volný, avšak pod úrovní současného terénu zůstaly pozůstatky této ze současného pohledu již historické stavby. O tom, že tyto stavební konstrukce zde zachovány zůstaly, svědčí i výpověď obviněného, že při provádění prací do hloubky 130 cm byla vytěžena směs stavební suti, písku a hlíny.

[20] Ze skutečností výše uvedených (viz [18] a [19]) vyplývá závěr, že město Nový Bydžov je územím s archeologickými nálezy. Informace obviněného o založení města na navážce, kterou měl získat v městském muzeu, jen dokresluje způsob „vzniku“ archeologických nálezů, kdy tato navážka zakryje jak jednotlivé předměty, tak i jednotlivé konstrukce, které se časem stanou neznámými a ztratí svého majitele. Provedení navážky „zakonzervuje“ jejich umístění v prostoru a čase, který při odborném archeologickém zkoumání znovu ožíví historii místa a přispěje k poznání způsobu života a vývoje tehdejší společnosti. Tím, že obvinění nesplnili svou zákonem stanovenou povinnost, zamezili nejen učinění nového poznání, ale současně i provedením zemních prací přispěl k nenávratnému poškození jak možných movitých archeologických nálezů, tak i jednotlivých kulturních souvrství vypovídajících např. o průběhu živelných katastrof, prosperitě v jednotlivých obdobích, klimatických podmínkách atd.

[21] Na základě výše uvedeného správní orgán došel k závěru, že ze strany obviněných došlo ke spáchání přestupku. Následně se správní orgán zabýval mírou zavinění jednotlivých obviněných a jejich podílem na spáchání přestupku.

[22] Z výpovědi obviněného vyplývá, že vlastní stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1, k.ú. Nový Bydžov, zajišťoval on osobně. Jeho manželka se nijak neúčastnila. Správní orgán na základě tohoto zjištění zjistil, že obviněný se přestupku dopustil aktivním jednáním, neboť o povinnosti oznámení zemních prací oprávněné organizaci se aktivně informoval. Chybné sdělení informace obecním úřadem obce s rozšířenou působností jej nemůže zákonem stanovené povinnosti zbavit. Nicméně tato skutečnost je z hlediska posouzení viny správním orgánem posouzena jako částečně polehčující okolnost. Nejedná se tedy o úmyslné jednání obviněného, ale o jednání nedbalostní, neboť věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.

[23] Naproti tomu u obviněné správní orgán došel k závěru, že svým jednáním nevěděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měla a mohla. Toto povědomí vyplývá ze skutečnosti, že již v letech 2003 a 2004 byla účastníkem řízení o vydání závazných stanovisek orgánu státní památkové péče (viz [10]). Ačkoliv se sama neúčastnila stavby bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1, k.ú. Nový Bydžov, jako spoluvlastník ideální poloviny domu pozemku je zodpovědná za dodržování zákonů při správě svého majetku. A zároveň svým nekonáním nezabránila druhému spoluvlastníku ve spáchání přestupku.

[24] Správní orgán dále jako polehčující okolnost uznal to, že oba obvinění nebyli dosud z hlediska zákona o státní památkové péči shledáni vinnými z jiných přestupků.

[25] Správní orgán následně zkoumal, zda odpovědnost za spáchání přestupku již nezanikla. Zánik odpovědnosti za přestupek je řešen ustanovením § 29 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění. Podle zde užitých termínů odpovědnost zaniká uplynutím promlčecí doby, smrtí fyzické osoby, zánikem právnické osoby nemá-li právního nástupce nebo vyhlášením amnestie. V daném případě lze posuzovat pouze první možnost, a to uplynutí promlčecí doby. Podle § 30 uvedeného zákona promlčecí doba činí 1 rok, nebo 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž hranice je alespoň 100.000 Kč. Řešený přestupek, tj. nesplnění oznamovací povinnosti, má podle § 39 odst. 2 PamZ horní hranici pokuty ve výši 4.000.000 Kč, je tedy naplněn předpoklad zákona ve druhé variantě, tj. odpovědnost za spáchání přestupku zaniká až po uplynutí 3 let. V daném případě tedy k promlčení nedošlo.

[26] Podle § 39 odst. 2 PamZ může být fyzické osobě uložena pokuta až do výše 4.000.000,- Kč, jiný druh sankce PamZ nezmiňuje. V úvahách o stanovení výše pokuty posoudil správní orgán případ ve vztahu ke kritériím uvedeným v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, následovně.

[27] Definice přestupku je v uvedeném zákoně uvedena v § 5, podle níž je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Touto definicí zmíněné výslovné označení skutku jako přestupek je uvedeno v ustanovení § 39 odst. 2 PamZ, kde je uvedeno: „*Krajský úřad může uložit pokutu do výše 4.000.000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že...*“ a dále následuje výčet skutků, které jsou za přestupek označeny. Mezi nimi je pod písmenem f) uvedeno „*neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona*“. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že nesplnění povinnosti obviněnými, tj. neučinění oznámení vůči Archeologickému ústavu AV ČR, v.v.i., je zákonem výslovně jako přestupek uvedeno.

[28] Způsob spáchání přestupku byl správním orgánem vyhodnocen jako nedbalostní ve smyslu § 15 odst. 3) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění. Současně byla míra zavinění vyhodnocena u každého obviněného zvlášť s ohledem na jejich osobní účast na spáchání přestupku

[29] Správní orgán závěrem konstatuje, že oba obvinění, byť každý jinou formou, se dopustili přestupku proti zákonu č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Obvinění provedli, resp. nechali provést, stavbu bazénu na pozemku parc. č. st. 96/1, k.ú. Nový Bydžov, aniž by svůj záměr již v době příprav oznámili Archeologickému ústavu AV ČR, v.v.i. K následkům přestupku správní orgán uvádí, že na základě vyjádření poskytnutého mu Archeologickým ústavem AV ČR (viz výše) nelze s určitostí konstatovat, že provedením těchto prací došlo k poškození archeologických situací, nicméně vzhledem k umístění předmětného pozemku v centru památkové zóny a v centru města lze důvodně předpokládat, že se v tomto prostoru archeologické nálezy nacházet mohly.

[30] K pohnutkám a k osobě pachatelů správní orgán konstatuje, že jsou zletilí a s ohledem na způsob jednání před správním orgánem duševně zralí a vyspělí. Dále vzal správní orgán v úvahu, že při jednání před správním orgánem si obviněný uvědomil své pochybení, přičemž dále správní orgán zohlednil, že tento doposud nebyl za deliktní jednání na úseku státní památkové péče postižen. Tyto skutečnosti vyhodnotil správní orgán v jejich souhrnu jako polehčující.

[31] Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly. Správní orgán přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem případu a vyhodnotil je tak, že kromě skutečnosti, že ze strany obviněných došlo k porušení jednorázové povinnosti dané mu ustanovení § 22 odst. 2 PamZ, zde existují polehčující okolnosti, které vedly správní orgán v úvahách o konečné výši pokuty ke spodní hranici zákonného rozpětí.

[32] Správní orgán dále povinně přihlédl k rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR č.j. 5 As 3/2010-63 ze dne 17. září 2010, který konstatuje, že „*při ukládání sankce správní orgán musí přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele, aby se vyhnul uložení likvidační pokuty*“. Kromě uvedeného přihlížel i k nálezu Ústavního soudu ČR čj. Pl.ÚS 38/02 ze dne 09.03.2004, kdy tento soud v souvislosti s kritériem hodnocení majetkových poměrů v rozhodování o výši sankce judikuje, že „*nechápe rovnost jako absolutní, nýbrž jako relativní*.“ Z charakteru uložené pokuty jako majetkové sankce vyplývá, že „*má-li být individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného. Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případně postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, když dvěma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši*.“ Musí být přitom však pamatováno na to, že pokuta musí působit jako trest i odstrašení. Rovněž tak povinně přihlédl i k nálezu Ústavního soudu České republiky ze dne 25. 10. 2011 (N 183/63 SbNU 117; 22/2012 Sb.) konstatujícím, že uložení peněžité pokuty do výše 50.000 Kč není obecně způsobitelné způsobit likvidační následky, tj. ohrozit existenci či důstojnost člověka. Zároveň zde uvádí, že podstatou uložení sankce je to, aby tato skutečnost byla pro pachatele nepřijemná, neboť „*pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se generální preventivní smysl sankcí*.“

[33] Správní orgán po vyhodnocení uvedeného a ve vazbě na uložení sankce ve výši 25.000,- Kč a 5.000 Kč, tj. ve výši 0,625 % a 0,125 % horní hranice sazby, která je dle ustálené rozhodovací praxe částkou odpovídající skutkovému stavu věci, konstatuje, že uložení sankce nemůže v daném případě působit likvidační následky. Její výše je objektivní a má především výchovný charakter.

[34] Správní orgán po posouzení všech podkladů a zjištění ve výše uvedené věci došel k závěru, který je obsažen ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Při posuzování se řídil platnými právními předpisy (zejména zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění; vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění; zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění; Listina základních práv a svobod (čl. 35, odst. 3: „Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem“), která je součástí Ústavy České republiky), a judikáty Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu ČR.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání. Odvolání má podle § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích, v platném znění, odkladný účinek.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 tohoto zákona, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží u správního orgánu, který ho vyhotovil, u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání odvolání).

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Odvolání se podává u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru kultury a památkové péče. Nerozhodne-li dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, o odvolání Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, sám, rozhodne o odvolání odvolací správní orgán, kterým je Ministerstvo kultury České republiky.

Odvolání musí mít náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Odvolání se podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

otisk úředního razítka

Ing. Milan Smolík
vedoucí oddělení památkové péče

Stejnopis obdrží:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor ekonomický (po nabytí právní moci)